

sł. A. Kunz

muz. P. Kaufmann

1. Wszys - tko po-wiedz Je - zu - so - wi, co po - ru - sza ser - ce
2. Wszys - tko po-wiedz Je - zu - so - wi, w każ-dym cza - sie przy-chodź
3. Wszys - tko po-wiedz Je - zu - so - wi, gdy bez - rad - ne ser - ce
4. Wszys - tko po-wiedz Je - zu - so - wi, gdy twa wia - ra chwie - je

1. twe, — czy ra - do-ścią na-peł-nio - ne, czy nim gro-źna bu - rza rwie.
2. Doń, — niech w prag-nie-niu ser-ca twe - go twych u - czu-je mo-dłów woń.
3. twe. — On szczę - śli-wie cię po-wie-dzie, po-wierz Je-mu ży - cie swe.
4. się, — gdy na - dzie-ja bło-ga znik - nie i o - kry - je ciem-ność cię.

1. Wszys - tko po-wiedz Je - zu - so - wi, bo On ludz-kie ser - ca zna,
2. Wszys - tko po-wiedz Je - zu - so - wi, Je - mu wszys-tko zwierzyć chciej.
3. Je - mu tyl - ko wszys-tko po - wiedz, choć-byś na - wet po-padł w błąd.
4. Je - zu-so - wi wszys-tko po - wiedz, gdy za - wo - dzi ro - zum twój,

1. On ra - do-ścią du-szę po - i i w nie-do - li po - moc da.
2. Chcesz-li te - go się na - u - czyć, to cier - pli - wość w pró-bach miej.
3. On od-pu-ści i za - kry - je, ty nie przyj-dziesz już na sąd.
4. twój Zba-wi-ciel cię zro - zu - mie, zwy-cię - żo - ny jest w Nim bóg.